

Střípky: První krůček

Otevíráme sbírku zkušeností Petry Křivánkové Střípky z počátku devadesátých let minulého století. Nechme se oslovit příběhem dospívající dívky, která se vydala na dobrodružnou cestu za Pánem Ježíšem.

STŘÍPKY

PETRA KŘIVÁNKOVÁ

1997

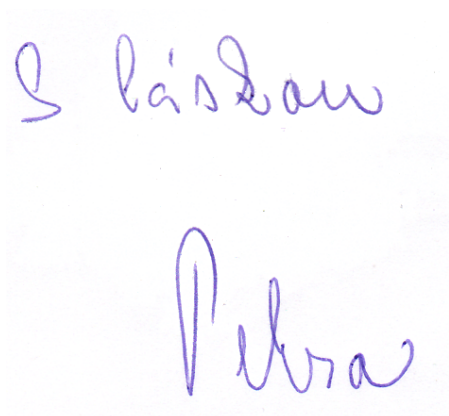
*Milí přátelé,
konečně nastala chvíle, kdy jsem se rozhodla vytisknout svoji sbírku zkušeností ze svého života s
Bohem. V první části se vracím do úplných počátků své cesty za Ním a ve druhé části popisuji své*

pocity v misijní práci.

Přeji si, abyste při čtení byli obohaceni ve vašich duchovních životech.

Tuto sbírku věnuji svým rodičům, kterých si nesmírně vážím. Děkuji jim za jejich lásku, trpělivost a porozumění se mnou.

Chtěla bych touto cestou poděkovat Štěpánovi Křivánkovi, který mě dlouhá léta povzbuzoval k sepsání této sbírky. Byl a je pro mne velkou oporou ve psaní. Zároveň bych mu chtěla poděkovat za obrázky, kterými doplnil moji sbírku.

S láskou
Petra

První krůček

Bůh? Prosím vás, vždyť mám život před sebou. Jsem mladá a chci si užít života, dokud můžu.

Bůh? Víra? Náboženství? Prosím vás, to snad patří až do důchodu, až budu na sklonku života, tak snad. Nechci a nesnesu, aby mě v životě něco omezovalo. Mít hodně peněz, auťák, nový šaty - to je

život, jen tak jsem šťastná!

Kolikrát jsem už slyšela tato slova od lidí kolem. A takovým chci dnes něco říct – jestli si myslíš, že jsi šťastný, čím víc máš hmotných věcí, tak si nalháváš sám sobě. Přestaň si teď lhát a postav se před zrcadlo svého života. Uvidíš tam prázdnotu, která navenek není vidět. Rád se bavíš s ostatními, jsi přitom šťastný, ale jen chvíli. Tvé srdce je prázdné a ty to dobře víš. I já jsem byla prázdná, ale můj život se změnil a o tom ti chci vyprávět.

Před několika lety jsem byla na táboře. Ale byl to zvláštní tábor, který se od všech ostatních podstatně lišil. Byl to křesťanský tábor pro děti. Kromě výletů do přírody se zpívali písničky, vyprávěli příběhy z Bible. Našla jsem si tam spousta kamarádů, se kterými jsem byla šťastná, ale uvnitř v srdci bylo prázdné. Oni uvěřili a dali svůj život do rukou Pána Ježíše, ale já ne. Proto jsem byla tak prázdná. Jeden večer byla učiněna výzva, kdo chce poznat Pána Ježíše, ale já jsem neměla odvalu. Slíbila jsem si, že druhý den to udělám, jinak už nikdy v životě. Druhý den jsme měli zrovna celodenní výlet a já byla celá nesvá, jak to provedu. Až pak, přišli jsme na jednu louku a tam si znovu vyprávěli o Něm. A já to už nevydržela, měla jsem už sebe dost, nenáviděla jsem se a tak jsem svůj život dala Pánu Ježíši. On mi všechno odpustil a já jsem šťastná.

Nikdy jsem tohoto rozhodnutí nelitovala. Snad řekneš, že je pro tebe příliš pozdě, že jsi starý. Žil jsi hrozným životem, protloukal se, jak jen to šlo. Kolikrát jsi začínal žít nově a ne jenom ve stereotypu, ale nešlo to.

Nenech se zmýlit, tak jako miloval mě, on miluje i tebe. Jemu je jedno, jestli ti je sto nebo deset let. Jemu je jedno, jak jsi žil. ON má o tebe zájem. Nabízí ti nový život, který už pro tebe nebude jen denní stereotyp. Zkus začít život s Ježíšem, zkus to, zkus udělat první krůček a pak uvidíš..

Petra Křivánková

1997